

עמ:

עין משפט
נר מצוה

לח א מ"י פ"ו מהלכות
חובל ומזיק הלכה א'
סמג עשין ע טוש"ע ח"מ
ס"י שעת סעיף א' :

למ"ב ב' מ"י פ"א מהל' נערה בצולה הלכה יג ופ"ג מהלכות גיבה הלכה ופ"ד מהלכות חובל הלכה ה סמג עשין ע טוש"ע ח"מ סימן חבג סעיף ד: מ"ג ב' מ"י פ"ד מהלכות רוצח הלכה ז ופ"ד מהלכות סנהדרין הלכה ז הלכות נאליץ קסג: מ"ד ב' מ"י פ"ד מהל' סנהדרין הלכה ו:

בז ה' ו' מ"י שם הלכה ז'
 ופ"ד מהלכות רוצח
 הלכה ז' סמג שם:
בז ז' מ"י פ"א מהל' נזקי
 ממון הלכה י':

פ' הנחנקין (לקמן פד:) מוקי
 זו לחלק בין דרך ירידה
 וא קרא נפקא אלא מקרא
 יב בתריה מכה נפש בהמה

יתנינה למעלה מה ל
 אמר רבא האי דת
 מדרבי ומפקא מדר
 מכה אדם ומכה ב
 "לא חלקת בה בין
 לשאינו מתכוין בין
 לפוטרו ממון אלא
 אדם בלא תחלוק ב
 מתכוין לשאין מתכו
 עלייה לחייבו ממון
 שאין מתכוין אילינ
 היינו שוגג אלא פש
 אלא לזה וקתני לח
 ממון ואי בר קטלא
 למיפטריה ממון אלא
 בר קטלא הוא וק
מתני ר' ירמיה
 פטורין ר' יהודה או
 רכל חייבי מיתות ש
 בקלה ה^ט הנסקלין בנ
 נידונין בסקילה שה
 אומרים נידונין בשר
 אמר להן ר"ש א
 חמורה לא נתנה לב
 אילו לא היתה ס
 למגדף ולעובר עב
 בנחנקין ר"ש אומר
גמ' מאן אחרים
 פשיטא ותו בהא ל
 אותן לכיפה (סימן ב
 שמואל ה^ה הכא בר
 שנתערב ברוצחים או
 רבנן סברי איין גומרין
 הלכך כולן פטורין
 לגמרי נמי לא כיון
 כוונסין אותן לכיפה
 דכולי עלמא לא פ
 בשור שלא נגמר
 אחרים שנגמר דינ
 (סימן ב) כימית בעלים כך
 דינו של שור אלא ב
 ור' יהודה סבר כונסי

גא' דבי חזקיה דכמו נתכוין
ה"נ שאין מתכוין דאהבי
תא' לאשמועין דכמו דרך
יעין מיינה ממנוא ולפטריה
לכפרה ולפטור מזיד נמי
סוגג דרך עלייה כמו דרך

[illegible]

צפיליים (שמות כח) דמי
רבי ורצן. דרצן מחייבי
את זה ורבי מחייב ליה
ב ממון ולא מיתה: מרה
בהמה. לכך הוקשו צהאי

מע צעהמה חייב ממון
דור מממון דכתיב צעהמה
אל אדם והקיש לך הכתוב
ולומין של אדם לחיוב
אל צמהה מה להלן אדם
מממון. לקמן מפרש אולי
דרך עלייה לא שייך
צעהמה אלא משום דבאדם
חילוק צהורג צשווג דרך

ויפלו עליו ומתו. דרך
 כלוּמָר. **לפוטרו** וימת. כְּלוּמָר
 זו שום זל להפטר מן
 הלא בכל דדִּין הוא דמחייב
 נזקין צב"ק (דף כו:) מפלע
 לחייב על השוגג כמזיד ועל
 זון ומכה בהמה נזק הוא:
 רס. אין דין פטור משלומין
 ולוק לשום זל שיתחייב ממנו
 הפטור מממון בין בשוגג
 דפטור ממינה בין במזיד
 מחייב מינה: **אלא לפטרו**.
 ר מממון לתנא דבי חזקיה
 מי שמע מינה דפטור ליה
 לתפטריה מתשלומין
 ואזיל ואי בר קטלא מי
 הפטר: **בתני** שנתערב
 גמרא פתח הכן אחרים
 כונסין אותם שוורים עד
 יספיק דחמי לקמן בפירקין
 נדונין בקלה. מאחר
 ואי אתה מכיר מי המחויב
 ומי המחויב את הקלה
 וסאי להחמיר עליו למושכ
 שיהי שלא תחייבין את אלה
 ששינה בכלל החמורה:
 בנשפין. אע"ג דרובא
 זין דקדמני נסקלין בנשפין
 נסקל שמתערב בנשפין
 לו הכי לר' שמעון ידונו
 מה מפני שהשריפה חמורה
 מתקין ולעודד עבודה
 ופושטין ידן בעיקר: **לא**
 ו רהן שוטה. שעבירה
 ומחללת את אביה כדאמר
 תמות (לעיל דף כג.) שנהגין
 במינים בהקפ. שסיף חמור.
 אלא בפניו. כיון דאין מכירין
 ואי שרי קצלו הדמיון
 חד דלא גמרי דיו אר
 והאילו העדה (במזכר לה):
 אי

12. והשמה נרצבן כו'ן
 וחסק ב"ר מרדכי דברק
 והשמה מה הם דברק
 וכתוב בספר ישן אחד
 דין משמע שהאחרים
 ור מצעי ליה כיון דמצי
 ב' ב' אחרים עסקין
 ' אצלו באלם מוקי ריש
 ענינה דנייידו וכל דפריש
 למימר ניכבשינה ותדע
 בהנים צבת אחת ומסקי
 הקצוב

מסורת הש"ס

(א) [לקמן פד:] ב"ק לה.
 כחוצות לה. ולת, (ב) [עי'
 חוספות לקמן פ: ד"ה
 הנסקלין], (ג) [לעיל מט:],
 (ד) [שם], (ה) לעיל ב. ב"ק
 מד: מה, (ו) [מכות ז:],
 (ז) [שמות כא:],

תורה אור השלם

1. וְכִי יִנָּצוּ אַנְשֵׁים וַגָּפִים
אִשָּׁה הָרָה וְיָצְאוּ יִלְדֶיהָ
וְלֹא יִהְיֶה אִסּוֹן עָנֹשׁ
יִעֲנֹשׁ בְּאִשֶּׁר יִשִּׁית עֲלָיו
בְּעַל הָאִשָּׁה וְנָתַן
בְּפִלְלִים: שְׁמוֹת כֹּא כֹב
2. וּמִכְבָּה בְּהִמָּה יִשְׁלַמְנָה
וּמִכְבָּה אָדָם יוֹמֶת:
וַיִּקְרָא כֹד כֹּא

מוסף רש"י

[illegible]